

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2021

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

ᾠχος β΄. Ἐωθινὸν ια΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Δι

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας

τη ἀστραπή της Θεότητος ὁ τε δε και τους
τε θνεώτας εκ των κατὰ χθονίων ἀνεεστη
σας πασαι ἀδυναμειτων ἐπουρανίων ἐ
κραυγάζον Ζωοδότα Χριστέ Θεός ημών
δοοοξασοι

Δόξα. Τοῦ Προφήτου.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι. Θ.

Ἰερωσυνηστολισμον περιβαλλόμενος
φεκὰ τον νομον τῆ Θεοκωλοκατωματα
δεκτα ἰεροπρεπὼς προσηνοχας Ζαχαρι
ιια και γεγονασφωστηρ και θεατης μυστι
κων τα συμβολα εν σοι τα της χααριτος φε
ρων εκδηλωσπανσοφε και ξιφειαναιρεθεις
εν τω ναω τῆ Θεοκω Χριστῆ Προφητα συντω Προ
δροομω πρεσβευεσωθη ναιτας ψυχας ημων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το ἀπαιώνος ἀποκρυφον και Ἄγγελους ἀγνῶ

στον μυστηριον δι̣ α σου Θε̣ ο το κε τοις ε πι
γησ πε φα νε ρω ται Θε̣ ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι̣ ου α να στη σας τον πρω το
πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι̣-ϑ

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λουκα
θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν δο
νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν μνη
μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με
ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το με
γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη

μα ε πιστας ο Αγγελος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα
κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμω το με γα ε ε ε λε ος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρια τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
Μη τηρ ε γνω σθη σα ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χα α
ας η μων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Τ ον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ υ
υ υ υ υ σας την πε τραν της πι ι στε ως α να
στας πα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι

Δόξα.

Tων μαθητων σου ο χορος συν Μυροφο
ροις γυναιξιν αγαλλεται συμφω ω ω ω ω ω νως
κοινην γαρ εορτην συναυτοις εορτα αζομεν
εις δοξαν και τιμην της σης αναστασεως και δι αυ
των φιλανθρωπε Κυ υρι ετω λαω σου παρασχου
το μεγα ε ε ε λε ος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Υπερ ευλογημε ενη υπαρχεις Θεο
το κε Παρθε νε υμνουμεν σε δι α γαρ του εκ σου
σαρκω θε εντος ο Αδης η μαλωτισται ο Αδαμ
ανα κληται η καταρα νε νε εκρωται η
Ευα ηλευθερωται ο θανατος τε θανα ατω
ται και η μεις ε ζω ο ποιηθημεν δι ο ανυ
μνηντες βο ω ω μεν ευλογητος Χριστος ο Θεος ημων
ο ουτως ευδοκησας δο ο ο ξα σοι

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα τῶ θα να α
τῶ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δῶ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τῶ μνη μα α τος^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

καὶ ὠματὰς^{u q}

Λιανπρωϊμυροφοροὶ ἐδραμονπρὸςτομνη
μασθηνολογῆσαι^{u q} ἀλλεπεστηπρὸςαυτὰςο

Ἄγγελοςκαὶεἰεἰπεθηνοκαὶροςπεπαυται
μηκλαιετε^{u q} τὴνἀναστασινδε Ἀποστολοῖςεἰεἰ

παατε^{u q}

Ευλογητόςεὐκυριε διδαξόνμεταδι
καὶ ὠματὰς^{u q}

Μυροφοροὶ γυναικες μετὰμυρων
ἐλθεῖσαιπρὸςτομνηημασσωτερ^{u q} ἐνηχῶν

το Ἄγγεελεπρὸςαυτὰςφθεγγομεενῶτιμε
τανεκρῶντονζῶνταλογιζεσθε^{u q} ὡςθεος

γαρ ἐξανεεστητῆμνηημαατος^{u q}

ΔοξαΠατριικαὶΥιῶ^{v' 22} καὶ Ἁγίῳ Πνεύμα
τι^{u q}

Προσκυνοῦμεν Πατέρακαὶτοντῶντῶν

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρωω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
λς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἰ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Βου

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τῷ οὐρανῷ τα ὀμματα ἐκπέμπω μου

τῆς καρδίας πρὸς σε Σωτῆρ σῶσον με σηεπιλαμψει

Ε λεησον ἡμας τοὺς πταιόντας σοι πολυ

καθεκαστηνωραν ὦ Χριστέ μὴ καιδος προτελους

τροπους του μετανοει εινσαι

 Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι και νυν και αιει και εις τους αιωνας των αι

ωνων αμην

Α γιω Πνευματι το βασιλευειν πελειτο

αγια ζειν το κινειν την κτισιν Θεοος γαρ

εστιν ομοουσιος Πατρι και λογω
Ἀντίφωνον Β΄

Ειμη οτι Κυριος ην εν ημιν τις
ικανος σωσ φυλαχθηναι εκ του εχθρου αμα
και ανθρωποκτο ον

Τοις οδουσιν αυτων μη παραδωως σωτηρ
τον σονδουλον λεεοντος τροπον κατα μου κι
νται και γαρ οι εχθροι οι μ

Χ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιω Πνευματι ζωαρχια και γεερα
ας παντα γαρ τα κτιστα ως Θεος ων δυναμοι συντη
ρει εν Πατρι ιδι Υιου ουδε

Ἀντίφωνον Γ΄

Οιπε ποιητες επι Κυριον εοι
κασιν ορειτω αγιω οι ουδαμωσ σαλευονται

προσβολαιαιστου Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει

να τωσαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη

ρα βδω τον κληρον αυτου

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα

σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοις κα τα

στε ε φονται Μα ρ τυ ρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα

ων κυ κλω σει σε

Στίχος α΄. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη λα

ων κυ κλω σει σε

Στίχος β'. Ανάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω

γη λαων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι - θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (ρν' 1)

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. (ρν' 5)

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν ΙΑ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἄρνια μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾶς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστίν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἔὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ

δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Ἰχθῦς

Ελε η̄ μου ελε η̄σον με ο Θεος κατα
το μεγα ελεος σου και κατα το πληθος των οικι
κιων σου εξαλειψοντο ανομημα μου
Ἰχθῦς

Επιπλεον πλυννον με απο της ανομι
ας μου και απο της αμαρτίας μου καθαρισον
με
Ἰχθῦς

Οτι την ανομιαν μου εγω γινωσκω και
η αμαρτια μου ενωπιον μου εστι διαπαν
τος
Ἰχθῦς

Σοι μωνη η μαρτον και τοπονηρον ε
νωπιον σου εποιησα οπως ανδικαιω
της εν τοις λογοις σου και νικησης εντω κρινεσθαι
Ἰχθῦς

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνέληφθη καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθη σὲ μετὰ μητρὸς

Ἰδοὺ γὰρ ἀληθεύει ἡ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς καὶ τῆς κρυφίας σοφίας ἐδήλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ

Ιδὲ γὰρ ἀληθεύει ἡ γὰρ ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς καὶ τῆς κρυφίας σοφίας ἐδήλωσας ἀσμοιοιοιοι

Ὁ ἀχορός.

Εἰς πολλὰ ἐετηδεσποτα

Ραντι εἰς μεσσωπὼ καὶ καθάρισθη σομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Aκου τι εις μοι αγαλιασιν και ευφρο
συνην αγαλιασονται οστε ατεταπεινω με
να

Aποσρεψον το προσωπον σαποτων α
μαρτιων μη και πασαστας ανομιασηξαιλει
ψον

Kαρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος και πνευμα ευθεσ εγ και νισον εν τοις εγκατοις
μη

Mη απορριψησ με απο τα προσωπα σα και
το Πνευμα σα το αγιον μη αντανελησ απε
μη

Aποδος μοι την αγαλιασιν του σωτη
ριου σα και πνευμα τη γεμονικωστηριξον
με

Διδαξω ανους τας οδους σα και ασε

βεις ε πι σε ε πι στρεψι ^v

P υσαι με εξ αι ματων ο Θε ος ^ε ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλωσ σα μ ε την
δι και ο συ νηνσ ^v

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^ε και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σινσ ^v

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^ε
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^v

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^ε
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ^ε ουκ ε ξου δε νω σει ^v

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων ^ε και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ
σα λημ ^ε

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα ^v

Το τε α νοι σθσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθμο οσ χθς και ε λε ησονμε ο Θε ος

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μθ

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

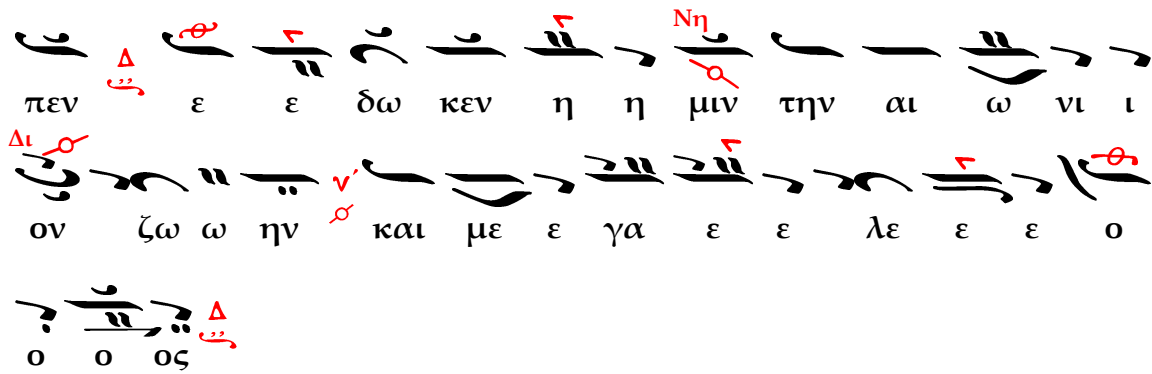
Ἦχος Δι-Θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μς

Α να στας ο Ι η σς α πο τς τα
α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ (τοῦ Δαμασκηνοῦ).

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενὴς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς·

Τὸν Προδρόμοιο τοκῆα κροτῷ σοφὸν Ἀρχιερεῖα. Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν μνήμην Προφῆτα σοῦ εὐφημῶν, τοῦ Πνεύματος χάριν,

ἰκετεύω μοι συνεργεῖν, τῇ σῆ μεσιτεία ἀνακράζων· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ βίος σου ἄμεμπτος εὐρεθεῖς, τῆς ἱερωσύνης, ἐκοσμήθη καταστολῆ, καὶ τῆς προφητείας φωτοφόροις, μαρμαρυγαῖς Θεορῶν μακάριε.

Δόξα.

Νομίμω ταινία τὴν κεφαλὴν, κατηγλαϊσμένος, Ζαχαρία ἀναδειχθεῖς, ὡς ἱεροφάντωρ ἀνεβόας· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ποδῆρη χιτῶνα ὡς Ἀαρών, περιβεβλημένος, τὴν ἐκ ρίζης τοῦ Ἰεσσαί, βλαστήσασαν Κόρην ὑπεδέξω, τὸν Λυτρωτὴν ἐν κοιλίᾳ βαστάζουσαν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἧ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείω νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοδὸς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Τοῦ Ἁγίου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅτε τὸ θυμίαμα, τὸ τῆς συνθέσεως ἔφερες Ἀρχιερεῦ, τότε τοῦ Προδρόμου, ἐκομίσω, τὴν γέννησιν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρων ἀγιάσματος, ἱερατεύειν σε ἔχρισεν, ὡς Ἀαρών· ὅθεν ὀπτασίας, τοῦ Ἀγγέλου ἠξίωσαι.

Δόξα.

Ὅρθρον προμηνύοντα, τῇ οἰκουμένην σε ἥλιον, τὸν νοητόν, Σῶτερ Ζαχαρίας, Ἰωάννην ἐκτέτοκεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰθυον τὸν βίον μου, Θεογεννήτρια πάναγνε, καὶ τὴν ζωὴν, ἣ τοῦ Ζαχαρίου, τὴν οἰκίαν φαιδρύνασα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἐρουργήσας τῷ Θεῷ κατὰ τὸν νόμον, καὶ προφητεύσας τὸν Χριστὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Ζαχαρία σαρκούμενον ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἐφάνης τῇ οἰκουμένην στυλὸς φωτός, καὶ ἔφης δικαιοσύνης ἀνατολήν, ἐξ ὕψους κόσμον ἐκλάμπουσιν, καὶ εἰς εἰρήνης ὁδόν, εὐθύνουσαν τοὺς πόδας ἡμῶν, τὸν σῶζοντα τὸν ἄνθρωπον.

Δόξα. **Ἦμοιον.**

Τοῦ Βαραχίου τὸν υἱὸν νῦν μακαρίσωμεν, ὅτι τὸν νόμον φαλμικῶς προεμελέτησε, Ζαχαρίας ὁ δίκαιος νυκτός τε καὶ ἡμέρας, λατρεύων τῷ ἐν ὑψίστοις πάντων Θεῷ, ὡς ἔφη ὁ ἐν Προφήταις μέγας Δαυΐδ· ὃς καὶ τέλος δι' αἵματος, σφαγεῖς ἐτύθη ὡς ἄμνος, δεκτός εἰς ὀλοκάρπωσιν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοχαρίτωτε Ἄγνη εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, καὶ σὺν τοῖς Προφήταις, καὶ ἅπασιν τοῖς Ἁγίοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτὴρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτὴρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Στίχ. Θεῖον δι' ἄμνον τοῦ Θεοῦ Ζαχαρίας,
Ὡσπερ τις ἄμνος σφάττεται ναοῦ μέσον.

Πέμπτη Ζαχαριαν δαπέδω σφάξαν παρὰ ναοῦ.

Οὗτος παρῶρησία κηρύττων τὴν Θεοτόκον Μητέρα ὁμοῦ καὶ Παρθένον, καὶ τῆς ἀφωρισμένης ταῖς παρθένοις στάσεως μὴ ἐξιέναι κελεύων· καὶ διὰ τὸ μὴ εὐρίσκεισθαι τὸν υἱὸν Ἰωάννην ἐν τῷ καιρῷ τῆς βρεφοκτονίας, ὡς κρυπτόμενον ἐν σπηλαίῳ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, διὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, προστάξει τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεῖται μέσον τοῦ θυσιαστηρίου παρὰ τῶν Ἰουδαίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβδαῖος, ῥάβδοις ἀκανθώδεσι τυφθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Ῥάβδων ἀκάνθας Μάρτυς Ἀβδαῖος φέρει,
Στεφθέντα τιμῶν ταῖς ἀκάνθαις Δεσπότην.

Οὗτος ὁ ἀγιώτατος Ἀβδαῖος, ὑπὸ τοῦ ἀρχιμάγου Περσῶν κρατηθεὶς καὶ ἀναγκασθεὶς θῦσαι τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, καὶ μὴ πεισθεὶς, τύπτεται καθ' ὄλου τοῦ σώματος μετὰ ῥάβδων· καὶ ἐπὶ πολὺ μαστιγωθεὶς, βασταζόμενος ὑπὸ τῶν δημίων, ἐτέθη ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ὡσεὶ νεκρὸς καὶ μετὰ μικρὸν παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μεδίμου, Οὐρβανῶ, Θεοδώρου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὀγδοήκοντα Ἱερῶν καὶ Λευιτῶν, ἧτοι Διακόνων.

Στίχ. Ὑδωρ διελθῶν, ψαλμικῶς καὶ πῦρ ἄμα,
Λέγει Μεδίμνος, εἰς ἀναψυχὴν φθάνω.

Σὺν Οὐρβανῷ δέ, καὶ Θεόδωρος μέγας,
Ἄθλον τὸν αὐτὸν ἐκτελεῖ τῷ Μεδίμνῳ.

Ὅκτὰς δεκαπλῆ τῶν καθιερωμένων,

Πρὸς πῦρ, ὕδωρ τε, καρτερῶς ἐκαρτέρει.

Οἵτινες, ὑπὸ τοῦ κακόφρονος Οὐάλεντος τῆς Ἐκκλησίας ἐξωσθέντες καὶ μυρία ὑπομείναντες, τελευταῖον πλοίῳ ἐμβληθέντες καὶ κατὰ τὸν Ἀστακηρὸν τόπον τοῦ κόλπου γενόμενοι, πυρποληθέντος τοῦ πλοίου ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, ἐτελειώθησαν ἐν αὐτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθήρᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευσαν
τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ
μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα φας
τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ' Ἦχος π̣δ̣ Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ ποντ μν στη ρι ου πα ρα λαμ
βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον ι ε
ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρωην εκ κλη σι
α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τος και στε
ρε ω ω μα

ὠδὴ δ' Ἦχος π̣δ̣ Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σὺ το μυστηριον κατενοησαταεργασα
καιεδοξασαστηθεοτητα

ὠδὴ ε΄ Ἦχος Νη

Ω τρισμακαριισον ξυυλονενωε
ταααθηχριστοςοβασιλευςκαικυριος
διουπεπτωκενοξυλωαπατηησας
ενσοιδελεασθειςθεωτωπροσπαγεεντισαρ
κιτωπαρεχοοντιτηνειρηνηνταιςψυχαις
ημων

ὠδὴ ς΄

Ν οτιουθηροοςενσπλαγαγχνοιςπα
λαμαςιωναςτανροειδωςδιεκπεταα
σαςτοσωτηριονπααθοςπροδιετυυ
πσασαφωςοοθεντριημεροςεκδυστηνυ
περκοσμιονΑναξασινυπεζωγραφηησεν
τσασαρκιπροσπαγεντοςχριστςςςθεουκαι

τρι η με ρω ε γε ε ερ σει τον κο ο σμον φω τι
σα αντος

ὠδὴ ζ'

Εκ νο ον προ στα γμα τυ ραν νδ δυ σε
βξ λα ρς ε κλο νη σε πνε ον α πει λης και δυσ φη
μι ι α ας θε ο στυ γς ο μω στρεις Παι δας ρκ ε
δει μα τω ω ω σε θυ μο ος θη ρι ω δης ου πυρ
βρο μι ον αλ λα ντη χεν τι δρο σο βο λω Πνευ μα α
τι πυ ρι συ νον τες ε ψα α αλ λον ο υ περ
υ μνη τος των πα τε ρων και η μων Θε ος ευ
λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευ λο γει ει τε Παι αι αι δεσ της Τρι α
δος ι σα ριθ μοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον
μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ

περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν
ὠδὴ θ'

Mυ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ρα δει σος
α γε ωρ γη τως βλα στη σα σα Χρι στον υφ ου
το τς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τς ρο γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ
νσ ρν τε σ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Oδι α βρω σε ω ως τς ξυ υ υ λσ τω γε
νει προ σγε νο με νος θανα τος δι α σ αυ ρα κα
τη ηρ γη ται ση με ρον της γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω
της α γνη ης Θε ο μη το ρος ην πασαι αι Δυ
να αμει στων ου ρα νω ων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον ΙΑ'.

Ἦχος Δι-Θ

M ε τα την θει ει αν ε ε γερ σιν τρις τω

Πε τρω ω φι λει εις με πυ θο με νο ος ο Κυ υ

ρι ος των ι ι δι ω ων προ βα α των προ βαλ λε

ται ποι με να αρ χην ος ι δων ο ον η γα α πα

ο Ι η σ ς ε πο ο με νον η ρε

το το ον Δε σπο ο την ς το ς δε τι ι ι ι ι

ε αν θε λω ε φη σεν με ε νειν τδ ς τον

ε ως και αι πα α λιν ε ερ χο μαι τι προς σε
φι ι λε Πε ε τρε

Και τοῦ Προφήτου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

A μεμπτως ι ε ρα α τευ σας Θε ω τω Πα
α ντο κρα α το ρι τη νο μι κει δι ι α τα α α
ξει ω Ζα χα ρι α α Προ φη η τα διο και
θυ μι ω ω ντι σε Α γγε λος λε ε γων φαι αι νε
ται τε ξη Χρι στῶ τον Προ ο δρο μον με σι την
ο ντα α τῶ Νο ο μῶ και Χα ρι τος τη ης εν θε ε
ου

Θεοτοκίον.

Π α ρηλθον Μη τρο πα αρ θε νε τα σκι ω
δω ως τε λῶ ῶ με να τω πα λαι νο μω ω και τυ
υ υ πω τον γαρ τῶ νο μῶ ῶ δο τη η ρα Θε
ον α σπο ρως ε ε τε κες βρο των εις α α πο
λυ υ τρω σιν διο κα με ε τρο πῶ ῶ με νον της

α μαρ τι α ασ τω νο ο μω στη ρι ξον νο μω ω τω
θει ει ω

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνος τω
ω ω Θε ε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη
ἔσται πα σι τοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει
Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξηστοιςλα
οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α
σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος

Στίχ. β'. Αινείτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αινείτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πως οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α δι α τι γαρ ο λι θοςουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προσκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γοντε ες συν η

η μιν δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αινείτε αὐτὸν

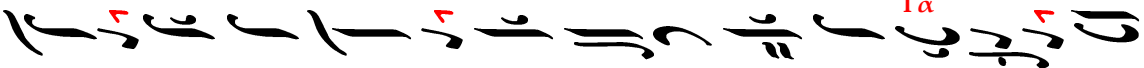
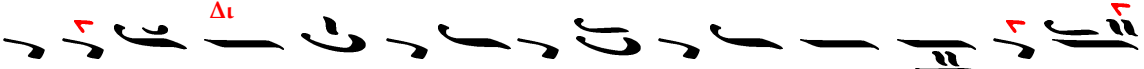
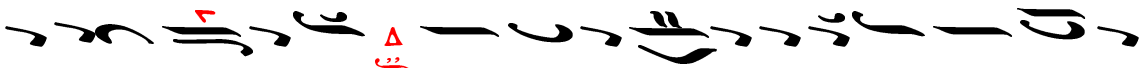

κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης α αυ του

Χ αι ρε τε λα οι και α γα λλι ι α α α σθε Αγ

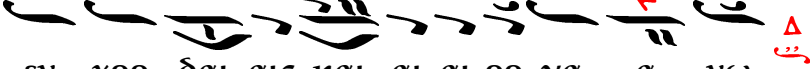
γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η η
 μα α α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α το
 ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν ο
 ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω σε
 τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας χαι
 ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α
 σθε

Στίχ. δ'. Αινεΐτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεΐτε αὐτὸν
 εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα
A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη
 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε
 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι
 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση
 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν
 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης
 ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ

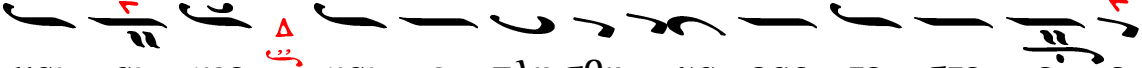

 υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε αν τι θα α να

 α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υτ τω

 ων η η η μιν δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα

 των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

 ξα α α α σοι

Στίχ. ε'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεϊτε αὐτὸν

 εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α νω

E

 ρ ραναν μυ ρα με τα α α α δα α κρυ υ υ

 ων ε πι το μνη η η μα α σου ου ου αι αι αι Γυ

 ναι αι κες και ε πλησθη χα ρας το στο ο ο

 μα α α α αυ των εν τω λε ε ε γει ει ν α

 νε ε ε ε στη η ο Κυ υ υ υ υ υ ρι ος

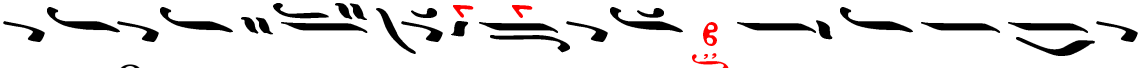
Στίχ. ς'. Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεϊτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

 πα σα πνο η αι νε σα α τω τον
 Κυ υ υ ρι ον

A

 ι νε σα τωσαν ε θνη και λα οι Χρι στο ο ο

 ον τον Θε ο ο ον η η η μων τον ε κου σι ως

δι η μας σταυ ρον υ πο μει να αν τα και εν τω Α δη
Νη
τρι η με ρε ε ευ σα α α αν τα και προ σκυ
νη σα τω σαν αυ του την εκ νε κρων Α να α α α
στα α α α σιν δι ης πε φω τι ισ ται παν τα του κο
σμου τα α πε ε ε ρα α α τα
Στίχ. ζ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεῖρ σου, μὴ
ἐπιλάβῃ
των πε νη τω ω ων Σου ου ου εις τε ε

λος

Ε
σταυ ρω θης ε τα φης Χρι στε ω ω ως η η
η βλ η η θης ε σκυ λευ σας τον θα να α τον ως Θε
ος και αι αι Δε ε σπο ο ο της δω ρου με νος τω κοσ
μω ζω η ην αι ω ω ω ω νι ι ι ι ον και το
με ε γα α ε ε ε λε ε ε ος

Στίχ. η. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
διηγήσομαι
παν τα τα θα α αυ μα α α σι α α

σου

Ο
ν τωσ πα ρα νο μοι σφρα γι σα α αν τε ε ε στον

λι ι θον μει ζο ο νο ος η η μας θαυ μα το ο ο ος
η ξι ω ω ω σα α α τε ε χουσι την γνω ω σιν
οι φυ υ υ λα κες ση με ρον προ ηλ θε του ου
ου μνη μα α τος και ε λε ε γον ει πα τε ο τι η μων
κοι μω ω με ε ε νων ηλ θον οι Μα θη ται και εκ λε ε ψαν
α αυ τον και τις κλε πτει νε ε κρον μα λι στα δε ε
ε και αι γυ υ μνο ον αυ τος α νε ε ε ε στη
αυ τε ξου σι ω ως ως θε ε ος κα τα λι πων και
εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α α α α
αυ του δευ τε ι δε τε Ι ου ου δαι αι αι οι πως ου
δι ε ερ ρη η ξε ε ε τα α ας σφρα γι ι δας
ο τον θα να τον πα τη σας και τω γε ε νει ει των
αν θρω ω ω πων την α τε λευ τη τον ζω η ην δω
ρου ου ου ου με ε ε ε νος και το με ε γα α
ε ε ε λε ε ε ε ος

Ἑωθινόν ΙΑ΄.

Ἦχος Ἀδ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Φ α νε ρω ω ων σε ε α α αυ τον τοις μα

θη ται αι αι αι σου Σω ω τηρ με τα α α α την

α να α α α α α στα α α α σιν Σι μω

νι ι ι δε δω ω κας την των προ βα α α α τω ων

νο ο μην εις α γα πης α α αν τε κτι ι σιν την του

ποι με νειν φρο ντι ι ι δα α αι αι αι των δι

ο και αι ε λε ε γες ει φι λει ει εις με Πε ε ε

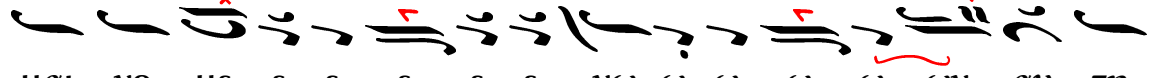

τρε ποι με νε τα α α αρ νι α α μου ποι με ε

νε ε τα προ βα α α τα α α α α μου ο δε

ευ θε ε ω ως εν δει ει κνυ με ε νο ος το φι ι

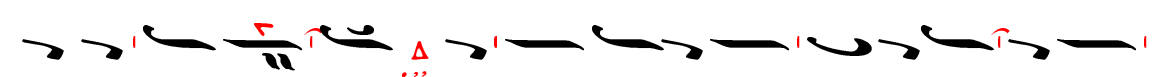
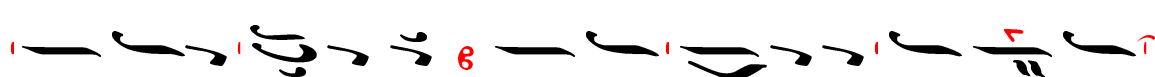

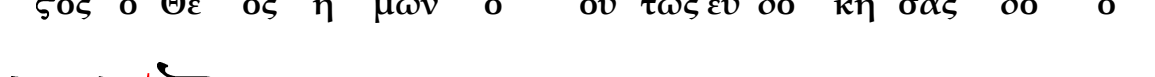
ι λο ο ο ο οσ το ορ γο ον πε ρι του αλ λου μα

θη η του ε πυν θα α α α νε ε ε ε το ω ων

 ταις πρε σβει ει αις Χρι ι στε ε ε ε ε την ποι μνηην

 Σου δι α φυ υ υ υ υ υ υ λα α δι ι α

 φυ υ λα α α τε εκ λυ υ υ υ κω ων

 μαι νο με ε ε ε ε νω ω ω ω ω ων αυ τη

 η η ην

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

 Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο

 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ

 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος $\overline{\omega\pi}$ Δι-Ϡ

Δοξα σοι τῷ δειξάντι τὸ φῶς **Δ**δοξα ἐν υ
ψιζοῖς Θεῷ καὶ ἐπιγῆς εἰρηην ἑν ἀνθρώποις ἐυ
δοκίμα **Δ**

Υμνεύμεν σε εὐλογεῖμεν σε προσκυνεῖμεν σε
δοξολογεῖμεν σε εὐχαριστοῦμεν σοὶ διὰ τὴν με
γαλήνην σου **Δ**δοξα

Κυριε βασιλεὺς ἐπεὶ ῥα νικεῖς ἐπεὶ Πα
τερ πάντοτε κράτορ **Δ**Κυριε Υἱε μονογενὴς Ἰ
ησοῦς Χριστέ καὶ Ἁγαθὸν Πνεῦμα **Δ**

Κυριε ὁ Θεὸς ὁ ἀμνος τῆς Θεοῦ ὁ Υἱ
ὁ τῆς Πατρὸς ὁ αἰρῶν τὴν ἀμαρτιαν τῆς κο
οσμοῦ ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἰαῖωντας
ἀμαρτίας τῆς κοσμοῦ **Δ**

Προσδεξαίτην δεήσιν ἡμῶν **Δ**ὁ καθεμὲνος

εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας Δ

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σος Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην Δ

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σθ εις τον αι ω ω να
και εις τον αι ω να τσ αι ω νος Δ

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα
αυ τη α να μαρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας Δ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σθ εις τς αι ω ω νας α μην Δ

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σθ εφ η μας κα
θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε Δ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα α σθ Δ

Κυριε καταφυγη εγενηθησ ημιν εν γε νε
α και γε νε α εγω ειπα Κυριε ελεη
σοον με ιασαι την ψυχη ην μοτι ημαρτοον
σοι

Κυριε προς σε κατεφυγον διδαξον με τε
ποιεν το θελημα ασοτι συ ει ο θεοος
μο

Οτι παρασοιπηγη ζωης εν τω φωτι
ισοψοομεθα φως

Παρατεινον το ελεοος σοτοις γινωσκ
σι ισε Αγιος ο θεος Αγιος ισχυρος
Αγιος αθανατος ελεησον ημας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τος αιωνας των αι
ωνων αμην

Αγιος αθανατος ελεησον ημας

A α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α
 α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α
 α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον
 η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο
 νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ χη
 γω της ζω η ης η μων κα θε λων γαρ τω θα να
 τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η
 μιν και το με γα ε λε ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Kυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ΄. Ψαλμὸς ριζ΄ (117).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
 σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
 κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
 δο ο ο ξα σοι ⁷ ^Δ τὸ τρίτον ⁷ ^Δ δο ο ο ξα σοι ο ι ο ι ⁷ ^Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

⁷ ^Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ⁷ ^Δ και προ σπε ε σω ω
⁷ ^Δ μεν Χρι στω ω ω ω ω ⁷ ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε
⁷ ^Δ Θε ου ⁷ ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
⁷ ^Δ ων ⁷ ^Δ

ὁ β΄ χορός:

⁷ ^Δ ψαλλον τας σοι αλλη λη λη ι α ⁷ ^Δ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι-Θ

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
 α θα α να τος ⁷ ^Δ το τε τον Α δην ε νε ε κρω σας
 τη α στρα πη της Θε ο τη τος ⁷ ^Δ ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Τοῦ Προφήτου.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Ἦχος Δι-Θ.

Ιε ρω συ νηστο λι σμον πε ρι βαλ λο με νος σο
φε κα τα τον νο μον τθ Θε ο λο καν τω μα τα
δε κτα ι ε ρο πρε πως προ σε νη νο χας Ζα χα ρι
ι ι α και γε γονας φωστηρ και θε α της μυστι
κων τα συμ βο λα εν σοι τα της χα α ρι τος φε
ρων εκ δη λως πα αν σο φε και ξι φει α ναι ρε θεις
εν τω να ω τθ Θε ο Χρι στθ Προ φη τα συν τω Προ
δρο ο μω πρε σβευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ.

I ω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τ ε θα να
τ ε η λευ θε ρω θησαν α χραντε εν τη α γι α
γε ννη η σει σ α αυ την ε ορ τα ζει και ο λα ο ος
σ ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις εν τω κρα
ζειν σοι η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και τρο φον της
ζω ης η μω ω ω ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ.

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α ρα α α ιε α α θα α να το
 ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να
 α α μισ

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε ε
 ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α ρα α α α α
 α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι
 ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι σχυ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 χυ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ον η η η η η

μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΑ΄ εβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος β΄. (Ψαλμὸς ριζ’).

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Ἦχος Δι-θ

Ισχυ υς μθ και υ μνη σις μθ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Χ Παι δευ ων ε παι δευ σε με ο Κυ υ ρι ος

και το θα να τω ου πα ρε δω κε ε με

Ισχυ υς μθ και υ μνη σις μθ ο Κυ υ ρι ος

και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι αν

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι ο τι ε πη κθ
 σα ας μθ και ε γε νθ μοι εις σω τη ρι ι
 αν

Ι σχυ υς μθ και υ μνη σις μθ ο Κυ υ ρι ος
 και ε γε νε το μοι εις σω τη ρι ι ι ι α α αν

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(θ' 2-12)

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὄψωνι οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· «Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, «ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἄροτριῶν ἄροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινὰ δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-θ

Α λλη λθ ι ι α Α α λλη η λθ ς ς ς
 ι ι ι ι α Α α α α λλη η λθ ς

ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϷ Θε ⲅ Ι α α κωβ

A λλη λϷ ⲓ ⲓ α A α λλη η λϷ ⲅ ⲅ ⲅ
ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ α A α α αλ λη η λϷ ⲅ

ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σοι

A λλη λϷ ⲓ ⲓ α A α λλη η λϷ ⲅ ⲅ ⲅ
ⲓ ⲓ ⲓ ⲓ α A α α αλ λη η λϷ ⲅ

ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲅ ⲓ ⲓ ⲁ α χ α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΑ΄ Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιη΄ 23-35).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ ὃς ἠθέλησεν συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πραθῆναι καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πεσὼν οὖν ὁ δοῦλος προσεκύνη αὐτῷ λέγων· κύριε μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἀπέλυσεν αὐτόν, καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος εὔρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια, καὶ κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγεν λέγων· ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφείλεις. Πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ

εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ παρεκάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμησον ἐπ’ ἐμοί, καὶ ἀποδώσω σοι· ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν, ἀλλὰ ἀπελθὼν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα ἐλυπήθησαν σφόδρα, καὶ ἐλθόντες διεσάφησαν τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν πάντα τὰ γενόμενα. Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ λέγει αὐτῷ· δοῦλε πονηρέ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφήκα σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν ἐὰν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

Ἦχος ἰΐ Δι. σ

ο ξα α σοι ^Δ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Δ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι ^Δ

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος ^ν Δι. ς

^{Δι} ο ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε ^ν
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρσ ς ς ς Χε ρσ ς βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε

ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

T ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T** αι αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρϑ ϑ ϑ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν **A** λλη λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-θ

K υ ρι ε E λε η η σον
K υ ρι ε E λε ε η η η σον
K υ ρι ε E λε η η σον
K υ υ ρι ε E λε η η σον

Δι-θ

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε
Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α σχϑϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε Δ

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε θ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ

Α μη η η η η ην θ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ θ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ Δ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Δ Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

θ ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται

τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τῷ πνευμα το ος σῶ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον *καὶ ἄλλως :*

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σῶ

ω σαν να εν τοις υ ψι ι σι οις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ς ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι σι οις

Σ ε ε υ μνῶ ὁ μεν σε Ευ λο γῶ ὁ μεν

σοι ευ χα ρι στῶ ὁ μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σῶ ο Θε ος η μων ** καὶ ἄλλως :* ο Θε ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αζζζ', άντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. ᾠχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ο ν και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ο ν και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η η ν τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
 τως των Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η η ν α
 δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ν Λο γο ο ν
 τε ε ε κϛ ϛ ϛ ϛ ϛ σαν την ο ν τω ω ως Θε ε
 ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε

εν

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-Θ

Αξιον εεστιν ως ααληηη
θωωω ως μακαριζειν σε την Θεοοτοο
οοκον την αειμακααριστοοον και αι
παναμωωμηητοοον και μηητεε
ερατθ Θεσσηημωωων την τι
μιωωτεεεεραν των Χεερθβιι
ιιμ και ενδοξοοτεεεεραν ασυγ
κριιτως των Σεερααφιιιιμ την α
διααφθοοοορωωως Θεοον Λογον
τεεεεκσσηηησαν την οοντως
Θεεεοτοοοκον σε μεεγαααλυ
υνοοο μεεεν

Ἐτονίσθη καὶ Δεκ. , βή, ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ.

A Δι
 ξι ον ε στι ιν ὡ^ωως α λη η θως μα κα
 ρι ι ζει ει ει ει ν σε^ζ τη η ην Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο κον^Δ την α ει μα κα α ρι^ωιστον
 και αι πα να α μω ω μη η η τον^ζ και μη τε
 ε ε ρα α α τϛ Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η
 μων^Δ την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τωων
 Χε ρϛ ϝ βι μι^ζ και αι ε εν δο ο ξο ο
 τε ε ε ε ραν^ζ α συγ κρι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ε ε ε ρα φιμ^Δ την α δι ι ι
 ι α α α φθο ο ο ρω ως^Δ Θε ο ο ο
 ον Λο ο ο ο γο ον τε ε κϛ ϝ ϝ σαν^ζ την
 ο ο ον τω ω ωως Θε ε ο ο το ο ο
 ο ο κον^Θ ἦ Θε ο το ο ο ο κον^Θ
 σε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ νο με ε ε
 ε ε ε ε εν^Δ

Ἐτονίσθη ιδ' Σεπτ. , βθ', ἐξηγήθη και ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

ε ε ε λιε ρα α α α α α α λιε ε ε ε

ε λιε ρα α α λιε ρα α ρα α λιε ε ε ε ε λιε

ρα α α λιε ρα α ρα α α λιε λιε ρα ρα α

λιε ε ε ε ε ε λιε ρα ρα α α λιε ε ε λιε ρα

ρα α λιε λιε ρα α ρα α α λιε ε τε λιε ρα λιε

λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα α α α ρα λιε Αλ

λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι α α α

α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ ν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως οϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ο ς